

[Niels Høveg Petersen.]

ikke lige gyldigt, hvorledes en byrdefordelingsreform gennemføres. En videreudbygning efter de principper, der allerede er fastlagt, og således at den også får virkning inden for hovedstadsområdet, må være en påtrængende opgave.

Rentemarginalen i bankerne har været inddraget. Der eksisterer en såkaldt renteaftale. Det har med mellemrum været diskuteret, om denne renteaftale var rigtig. Jeg synes ikke, man i denne diskussion helt skal glemme, at Nationalbanken jo har ønsket denne renteaftale, at Nationalbanken ikke, i hvert fald ikke hidtil, gerne har set den afskaffet. Det synes jeg nok er værd at erindre. Men for det radikale venstre er der intet, der gør, at vi skulle modsætte os, at man igen diskuterede, om denne renteaftale er rigtig og rimelig; det kan være rigtig at se på den igen.

Der har været bragt ind i diskussionen også forøgelserne af grundværdierne. Det har jo med mellemrum været stærkt diskuteret her i folketinget. Der er heller ingen tvivl om, at der i grundværdistigningerne ligger en kilde til megen utilfredshed i befolkningen og vel også til megen uretfærdighed. Det må være rigtigt i denne sammenhæng at gøre opmærksom på, at vi i sidste samling gennemførte et sæt jordlove, der skulle være erstatning for de love, som ikke kunne gennemføres i 1963, og som på en lang række områder er meget væsentlige forbedringer. Zoneloven, loven om frigørelsesafgift, som inddrager store dele af de samfundsskabte værdistigninger ved jords overgang til byformål, tilbudspligten over for kommunerne og andre bestemmelser betyder afgjort et fremskridt ved den fremtidige planlægning af jords anvendelse og skulle også kunne betyde en bedre udvikling i grundpriserne end den, vi traditionelt har været vant til.

Vi behandler i øjeblikket i folketingets realkreditvalg regeringens forslag til mere vidtgående reformer af obligationsmarkedet. Det er hensigten med disse reformer — bl. a. kortere løbetid — at medvirke til, at der kan komme et varigt rentefald for obligationer. Jeg tror, at den meget høje rente ikke mindst inden for byggeriet er noget af det, som vækker utilfredshed i befolkningen, og med rette, og jeg tror, at det

ved at indføre kortere løbetider bl. a. vil være muligt at indbygge tendenser til rentefald i vort realkreditsystem, noget, som jeg håber også vil møde forståelse hos oppositionen.

Når man diskuterer skattelovgivning i disse tider, må det også være rigtigt at gøre opmærksom på, at der i forbindelse med kildeskattens indførelse jo skete en lang række skattemæssige fremskridt, som ikke direkte vil fremgå af sammenligninger mellem udskrivningen af skat det ene og det andet år. Må jeg her særlig pege på sambeskatningens ophævelse, som giver fordele for visse grupper, som hidtil har været overordentlig hårdt ramt i skattepolitisk henseende. Må jeg også pege på lønmodtagerfradraget, som jo blev forøget ganske betydeligt ved kildeskattens indførelse, og hvis virkning heller ikke altid fremgår af de opstillinger, man ser rundt omkring.

Som konklusion af mine betragtninger over de socialdemokratiske forslag vil jeg kun gentage, at det radikale venstre er villig til at diskutere mange enkeltheder i disse forslag, men at vi må gå til forhandling herom ud fra det synspunkt, at den stramme finanspolitik er rigtig, og at vi ikke finder, at det vil være ansvarligt at slække på denne hovedlinje i den økonomiske politik.

Oppositionen har, siden denne regering trådte til, malet den økonomiske situation i meget mørke farver lige fra starten og gang på gang. Man har især angrebet den økonomiske politik, fordi den skulle bringe beskæftigelsen i fare. Det er med tilfredshed, det radikale venstre specielt i denne debat kan konstatere, at de bekymringer, man hidtil har gjort sig på beskæftigelsens vegne, ikke har vist sig at holde stik. At opretholde den fulde beskæftigelse er et hovedmål i den økonomiske politik, har været det siden regeringens start og er det fortsat, men det har en pris. Det har den pris, at man må sørge for ikke at svække vor konkurrenceevne, ikke at få en oppustning af pengeindkomsterne, som ødelægger vore muligheder for at fastholde en høj og stabil beskæftigelse.

Jeg vil til sidst konstatere, at hvis ikke udviklingen i beskæftigelsen havde haft et så forholdsvis tilfredsstillende forløb, som den heldigvis har haft, havde der været en